

ECZACI TEMİN EDİLİR (!)

Gazetelerin ilan sayfalarında görmeye alıştığımız “**Dolgun ücretle eczacı aranıyor**” şeklindeki ifadeler son zamanlarda “**Eczacı temin edilir**” biçimine dö-nüştü. Toplumda giderek artan yozlaşmanın mesleğimize yansımaları artık gazete ilanlarında da net olarak görülebilmek mümkün.

İlanlarda verilen başvuru numaralarını aradığınızda önce yoğun bir soru yağmuruna tutuluyor, ardından sıkı bir pazarlığa girişiyorsunuz.

Görüşme, talebi netleştirmeye yönelik sorularla başlıyor ;

- **Nasıl bir eczacı arıyorsunuz?**
(Yanıtınızın cinsiyetten-yeteneğe dek pek çok ayrımcı özelliği içermesi gerekiyor.)

- **Ne kadar ücret vereceksiniz?**
(Pazara sunulan herşey gibi, diplomalarımızın da ait olduğu kişilere bağlı olarak değişen fiyatları var şüphesiz.)

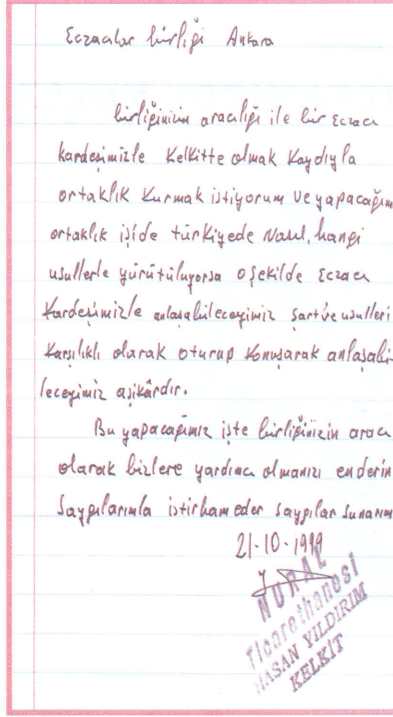
- **Eczacının eczanede durmasını istiyor musunuz?**

(Daha sorunun yöneltişi biçiminden bunun ne kadar küçük bir ayrıntı olduğunu anlamak mümkün. Zaten, talepler de genellikle “Eczacının ayak altında dolaşmaması” yönünde. Aslında aranan eczacı değil diploması şüphesiz, ama ilanda kullanılan ifade insanı yanıltıyor.)

Pazarlık aşamasında ücret, ücretin ne şekilde ödeneceği, eğer çok gerekli olur da eczaneye gitmek durumunda kalırsa(!) ulaşım-konaklama vb. giderlerin ne şekilde karşılanacağı gibi ayrıntılar konuşuluyor.

Görüşme, pazarlamacının; “Elimde şu anda 20 kadar eczacı var, talebinize uygun olanı belirleyip size bildireceğim” şeklindeki söylemi ile son buluyor.

Ecz. Sevgi YILDIZ
(TEB Merkez Heyeti Üyesi)

Pazarlamacının elindeki yirmi eczacıyı hangi koşulların mesleğini ve kimliğini bu kadar kolay satar hale getirebildiğini düşünüyorum. 1996 yılında Türk Eczacıları Birliği'nde çalışacak eczacılar için verilen ilana hiç başvurunun olmadığını hatırlıyorum. Bu eczacıların durumunu açıklamaya yetecek hiç bir gerekçe bulamıyorum..

Muvazaalı eczanelerin temel amacı geliyor aklıma; “Bir eczacı aracılığı ile insan sağlığı üzerinden haksız ve büyük kazançlar sağlamak”. Aracı ortadan kaldırıldığında bu hedefe ulaşmanın nasıl olanaklı olabileceğini sorguluyorum.

İşte tam bu noktada kendi ellerimizle yarattığımız, büyütüp beslediğimiz canavarlara karşı verdiğimiz kıyasıya mücadelenin trajik-omikliğine farkediyorum.

Pazarlanabilir eczacılar olmadığına muvazaalı eczanelerin olmayacağı, muvazaalı eczaneler olmadığına, eczacı odası yöneticilerinin dedektiflik yapmak zorunda kalmayacağı, somut bir gerçek.

Eczane açmak üzere eczacı odalarına gelen genç meslektaşlarımız Muvazaa Tespit Komisyonları'nda sorgulanırken kendilerini Engizisyon Mahkemeleri'nde yargılanıyormuş gibi hissettiklerini dile getirip, “potansiyel suçlu” olarak görülmekten duydukları rahatsızlıkları belirtiyorlar. Bu nedenle de daha mesleki yaşamlarının başlangıcında meslek örgütüne ve meslek örgütü yöneticilerine büyük bir tepki duyuyorlar. Bu tepkileri, mesleki yozlaşmanın geldiği boyutları kendi gözleri ile görene dek son buluyor.

“Türk Eczacıları Birliği/Ankara” adresine gönderilen bir dilekçe, bu yozlaşmayı sergileyen bir başka somut belge. Muvazaalı eczanelerin vatandaşın gözünde ne denli yasal bir hale geldiğini vurgulamak açısından önemli olan bu dilekçede, Kelkit'ten bir ticarethane sahibi, kurmak istediği ortaklık için Birliğimizin aracı olmasını istiyor. “Eczacı bir kardeşimle kuracağı bu ortaklığın Türkiye'de hangi usullerle yürütülüyorsa öyle olmasını” istiyor. Kısacası, yasallığından hiç endişe duymadığı bu ortaklığı Birliğimiz aracılığı ile gerçekleştirmek istiyor.

Bu dilekçe, muvazaanın insanların gözündeki yasallığını sergilemekten öte bir anlam taşıyor; Kelkit'li vatandaşımız, “Eczacıların bir meslek örgütü olduğu” gerçeğini, pazarlamacının elindeki 20 eczacıdan çok daha iyi biliyor! Aksi halde, böyle bir amaç için TEB'e değil, “Eczacı temin edilir” ilanını veren pazarlamacılara başvurur, parasını verir, istediği eczacıyı diploması ile birlikte alırdı (!).